

خبر

سفر رئیس کنفدراسیون ورزش های بیلاری آسیا به ایران

مراسم اختتامیه مسابقات اسنوکر قهرمانی آسیا روز یکشنبه در آکادمی بولینگ و بیلارد مجموعه ورزشی انقلاب برگزار می شود که به همین منظور «موسی النعمی» رئیس کنفدراسیون ورزش های بیلاری آسیا دیروز (شنبه) به تهران سفر کرد تا در این مراسم حضور داشته باشد. او ضمن حضور در مراسم روز یکشنبه با حمید سجادی وزیر ورزش و محمود خسروی وفا رئیس کمیته ملی المپیک دیدار می کند.

رئیس کنفدراسیون ورزش های بیلاری آسیا در این سفر با سجادی وزیر ورزش و جوانان کشورمان و همچنین محمود خسروی وفا رئیس کمیته ملی المپیک دیدار می کنند و در ادامه ضمن بازدید از محل برگزاری رقابت های اسنوکر قهرمانی آسیا در مراسم اختتامیه این مسابقات در روز چهارم تیرماه شرکت می کند.

تمدید محرومیت روس ها توسط فدراسیون جهانی والیبال

حذف روسیه و بلاروس از رده بندی

فدراسیون بین المللی والیبال محرومیت روس ها از مسابقات را تمدید کرد و همچنین مقرر شد نام تیم های ملی روسیه و بلاروس در رده بندی جهانی هم نباشد. محرومیت تیم های روسیه و بلاروس از حضور در مسابقات بین المللی تمدید شد.

در بیانیه فدراسیون جهانی آمده است: پس از بررسی دقیق کمیسیون حقوقی، هیأت اداری فدراسیون بین المللی والیبال مجدداً تصمیم قبلی خود را تأیید کرد و تمام تیم های ملی روسیه و بلاروس، باشگاه ها، مسئولان و ورزشکاران والیبال و والیبال ساحلی نمی توانند در رقابت های بین المللی و قاره ای شرکت کنند. «همچنین مقرر شد تیم های ملی روسیه و بلاروس در رده بندی جهانی حضور نداشته باشند و امتیازات رتبه بندی آنها ثابت مانده است.

پیروزی زنان والیبال ایران برابر فیلیپین

تیم ملی زنان ایران در مرحله تعیین جایگاه پنجم تا هشتم رقابت های چلنجرکاپ زنان آسیا دیروز (شنبه سوم تیرماه) به مصاف فیلیپین رفت و سه بر صفر پیروز شد. تیم ایران با این پیروزی امروز (یکشنبه چهارم تیرماه) در آخرین دیدار خود برای کسب جایگاه پنجم یا ششم مسابقات به مصاف استرالیا می رود. مهسا کدخدا (کاپیتان)، سودابه باقرپور، نگین شیرتری، مونا دریس محمودی، فاطمه امینی، مونا آشفته و نگار هاشمی در ترکیب ابتدایی ایران قرار داشتند.

عابد حقدادی:

امیدوارم ژیمناست ها به یونیورسیاد بروند

عابد حقدادی، رئیس فدراسیون ژیمناستیک که این روزها در محصه اختلاف با فدراسیون جهانی گیر افتاده، امیدوار است با حضور ورزشکاران این رشته در رقابت های یونیورسیاد، بخشی از خلأ این روزها و عدم اعزام ورزشکاران به رقابت های بین المللی را جبران کند. او می گوید: «در رقابت های یونیورسیاد شانس کسب مدال داریم اما امیدواریم با برنامه ریزی که انجام می شود، ژیمناست ها فرصت حضور در این رویداد را به دست بیاورند.»

هادی سپهرزاد:

سهام دوومیدانی برای هانگزو بسیار کم است

هادی سپهرزاد، مدیر تیم های ملی دوومیدانی با اشاره به روند آماده سازی برای حضور در بازی های آسیایی هانگزو می گوید: «سهام دوومیدانی برای اعزام به این رویداد کم است. چند سال است بحث حمایت از ورزش پایه و مادر مطرح می شود، اما در اعزام ها سختگیرانه عمل شده یا حساس است می شود. شرایط به گونه ای است که برای ملی پوشان انتخابی می گذاریم تا در نهایت بهترین ها راهی بازی های آسیایی شوند.»

شادی پریدر:

برکناری به خاطر اتمام قرارداد نایب رئیسی؟

بعد از استعفای رئیس فدراسیون شطرنج، شادی پریدر نایب رئیس فدراسیون که اختلافات زیادی با رئیس سابق داشت نیز برکنار شد. با گذشت چند روز از این برکناری، شهرام عظیمی سرپرست فدراسیون دلیل عجیبی برای برکناری او اعلام می کند: «پریدر تا ۳۱ خرداد قرارداد نایب رئیسی با فدراسیون داشت که تمام شده است.» عظیمی در حالی این دلیل را بیان می کند که یک سؤال مهم پیش می آید. دوران نایب رئیسی قرارداد دارد؟

دغدغه ای مهم برای جنبش المپیک

غبار بی خیالی روی یک الگو

عکس تزئینی است

این روزها قهرمانان و ورزشکاران از روز و هفته المپیک می گویند و

برنامه های زیادی در حوزه ورزش در حال انجام است اما می توان با عبور از همه حرکت های نمادین، به یکی از دغدغه های مهم کمیته بین المللی المپیک توجه کرد: ورزش زنان. الگویی همکارانش توسعه دادند اما خیلی در ورزش ایران جایگاه خود را پیدا نکرده است.

تصمیم گیری می شود و به برخی تیم های ورزشی زنان بدون اینکه شانس قطعی مدال آوری داشته باشند، فرصت حضور در هانگزو داده می شود اما آیا این روند جایگزین خوبی برای یک کار اصولی و برنامه محور است؟ نباید در تمام این سال ها، طوری برنامه ریزی می شد که دختران شانس قطعی مدال آوری باشند و به این دلیل برای حضور در مسابقات انتخاب شوند نه دلیل دیگری؟ «Gender Equality» بحث گسترده ای است و از زوایای مختلف می توان به آن نگاه کرد و نظرات مختلفی داشت اما چیزی که با قطعیت می توان درباره اش حرف زد، این است که خیلی در ورزش ایران اتفاق ویژه ای را در بخش تصمیم سازی برای زنان رقم نزده است؛ بخصوص در حوزه مدیریت ورزش.

پاسخ بگویند «چشم»؟ فدراسیون تینیس یک سرپرست خانم برای تیم ملی مردان منصوب کرد اما چند ساعت نگذشته، گفتند: «تو کارها را انجام بده اما اجازه بده نام یک مرد به عنوان سرپرست باشد، تا برابری بد نباشد!» در حوزه ورزش قهرمانی هم شرایط همین طور است. در اینکه دختران ورزشکار ایران طی سال های گذشته رشد کرده اند، شکی نیست اما آیا این روند با طراحی یک برنامه مدون شکل گرفته است؟ آیا برای همه ورزشکاران و رشته های ورزشی وجود دارد؟ یا اینکه گلخانه ای است و برخی هم با تلاش خود به جایی رسیده اند که نمی توان نادیده شان گرفت، مثل ناهید کیانی که در تمام روزهایی که او را کنار زدند، تلاش کرد و در نهایت با طلای قهرمانی جهان خودش را ثابت کرد. این روزها برای بازی های آسیایی

اما موضوعی که امروز به بهانه روز المپیک می توان از تصمیم گیران ورزش پرسید این است که در ایران چقدر در مسیر IOC قدم برداشته ایم؟ فارغ از اینکه دلمان می خواهد برای «Gender Equality» چه ترجمه ای به کار ببریم و از واژه برابری جنسیتی خوشمان می آید یا ترجیح می دهیم «عدالت جنسیتی» را معادل قرار دهیم؛ اما موضوع اصلی این است که این الزام چقدر به زنان در ورزش ایران قدرت بخشیده است؟ چقدر در این چند سال، چند درصد از رؤسای فدراسیون های ما از بین زنان انتخاب شده اند؟ برای انتخاب نواب رئیس بانوان که حضورشان طبق اساسنامه الزامی است، چقدر دنبال مدیران توانمند رفته ایم؟ آیا ترجیح مدیران بیشتر این نبوده که از کارمندان وزارت ورزش استفاده کنند که هر چه می گویند، آنها در

مدت تمرکز کمیته بین المللی المپیک با تغییر قوانین روی اجرای این ایده بوده است. حذف برخی اوزان در رشته های مختلف از ورزش مردان و اضافه کردن به اوزان زنان، اضافه کردن مواد میکس در برخی رشته ها، الزام عضویت زنان در کمیسیون های مختلف و حتی انتخاب دو پرچمدار زن و مرد برای رژه کاروان ها، جزو اقدامات عملی برای پررنگ تر کردن حضور زنان در ورزش بوده اما آیا همه آنچه زنان در ورزش به دنبالش هستند، در اینها خلاصه می شود؟ نظرات مختلفی درباره این ایده وجود دارد، مانند اینکه برای قدرتمند کردن زنان در ورزش، باید زمینه های تقویت شان فراهم شود و اختصاص سهمیه های بیشتر مسیر رشدشان را فراهم نمی کند که در فرصتی دیگر درباره این نظرات هم گزارش مفصلی را منتشر می کنیم

آزاده پیراکوه روزنامه نگار در حاشیه بازی های آسیایی اینچئون بود که توماس باخ، رئیس IOC در نشست هیأت اجرایی شورای المپیک آسیا شرکت کرد. آن روزها بحث مجوز فدراسیون جهانی بسکتبال برای حضور دختران باحجاب در رقابت های بین المللی داغ بود. از باخ درباره کمک IOC برای صدور این مجوز پرسیدم و او هم که با ایده برابری جنسیتی پا به IOC گذاشته بود، گفت همه توانش را به کار می گیرد تا کسی از ورزش محروم نشود اما نمی تواند مستقیم در کار فیبا دخالت کند. باخ آن روز در نشست OCA از ضرورت توجه همه کشورها به موضوع برابری جنسیتی گفت و مواردی که اجرای آنها اجباری اند، نه دل خواهی. از آن روز ۹ سال می گذرد و در این

نگاه

وقتی سرمربی والیبال ضعف های خودش را نمی بیند شما منتقد نیستید آقای عطایی!

موجود صحبت می کند. ظرفیتی که واضح است در زمان ایجاد برتری ها وجود دارد اما مشخص نیست که چرا هنگام بحران غیب می شود و مربی از ظهور و استفاده از آن ناتوان است. چهره ای که عطایی این روزها در حال نمایش آن به مردم است، یک مربی ضعیف در کوچینگ و آنالیز است که اتفاقاً بیرون از مسابقه با روش های مختلف سعی می کند ضعف خود و تیمش را فراقکنی کرده و از جایگاه یک منتقد بیرونی یا یک مربی موفق و مسلط صحبت کند. چهره عجیب و ناخوشایندی که به هیچ وجه باور پذیر به نظر نمی رسد.

یک مربی موفق را می گیرید که بهترین نتایج ممکن را به نسبت بضاعت تیم گرفته است: «توقع غیر متعارف کار ما را سخت می کند. ظرفیت بازیکنانی که اینجا هستند همین است. ما بازیکنان شاخص زیادی را از دست داده ایم.» این جملات کوتاه گویای یک رویکرد دیگر از مربی تیم ملی والیبال است که برابر ایتالیا اجازه داد تیمش بازی ۲۴ بر ۲۰ را ببازد و در مقابل آمریکا هم سه اختلاف برتری در امتیاز ۲۰ را به سادگی از دست بدهد. تیمی که دو ست برتری مقابل لهستان را به سادگی از دست داد و حالا سرمربی آن از بضاعت و ظرفیت

لازم را برای بردن نداریم. می ترسیم که بازی را به پایان برسانیم.» این صحبت های عطایی اینطور به مخاطب ناآگاه می رساند که او همچنان در قامت یک کارشناس و مربی والیبال، در حال نقد تیم ملی از بیرون است و نقشی در شرایط حال تیم ندارد. اینکه تیم انرژی ندارد و باید بهتر بازی کند، قطعاً نباید از زبان یک مربی برای تیم خودش بیرون بیاید. او اگر به چنین ضعف هایی واقف است، باید به جای مطرح کردن نقد، به برطرف کردن آنها اقدام کند. او البته در بخش دیگری از صحبت هایش با تغییر لحن، موضع

عمومی فدراسیون منتشر شده است: «تنها عاملی که می تواند به تیم ضربه بزند دریافت است. در کارهای دیگر والیبال نزدیک به آمریکا بودیم و تنها دریافت است که علی رغم تعویض های زیاد نتوانستیم ایراد های آن را بر طرف کنیم.» او ادامه داد: «هیچ تیمی نتوانسته فقط با دفاع، فقط با کارتهاجمی و... ما را برود. هیچ کدام از این عوامل سبب عقب ماندگی ما نمی شود و با تمام این اشتباه ها اگر در دریافت اول خوب عمل کنیم، جریان بازی متفاوت می شود. در بازی با ایتالیا، آمریکا و حتی اسلونی همین اتفاق افتاد. باید بهتر بازی کنیم. انرژی

محسن آجرلو روزنامه نگار تیم ملی والیبال در حالی نتایج نه چندان خوبی در لیگ ملت های والیبال گرفته که سرمربی تیم ملی مواضع عجیب و جالبی درباره باخت های تیمش اتخاذ می کند. موضعی که بخشی از آن شبیه به منتقدان و کارشناسان والیبال است و بخشی دیگر هم در جایگاه مربی است که با توجه به شرایط تیم بهترین نتیجه را گرفته است. این ها بخشی از آخرین صحبت های سرمربی تیم ملی والیبال است که پس از باخت به آمریکا توسط روابط